

הערות המתאם התושב וההומניטרי מטעם האומות המאוחדות לשטח הפלסטיני הכבוש, מר ג'יימס ו. רולי (העיר עזה, יום ראשון ה-25 בנובמבר 2012)

ארגון האומות המאוחדות חש עצב עמוק על כך ששוב הייתה זו האוכלוסייה האזרחית שנשאה בנטל האלימות באזור זה. בשמונה ימים בלבד נהרגו לפחות 103 אזרחים, ביניהם 33 ילדים ו-13 נשים; מאות נוספים נפצעו, רבים באופן אנוש, כתוצאה ממעשי האיבה שהתרחשו זה עתה בעזה. כ-700 משפחות איבדו את בתיהן שנהרסו, ונעקרו בכפייה בשל כך. גשרים, בתי ספר, מרפאות, משרדים של אמצעי תקשורת ומתקני ספורט ניזוקו. ברצוני להביע את תנחומי הכנים למשפחות ההרוגים, ולאחל החלמה מהירה לפצועים.

אבל זו אינה התמונה המלאה – סבב מעשי האיבה האחרון רק החרף מצב הומניטרי שמלכתחילה היה רעוע ושבר, ואשר במסגרתו נזקקו 80 אחוזים מן המשפחות בעזה לסיוע. סבב זה אף תרם עוד יותר לנסיגה לאחור של פיתוח עזה.

גם לפני הסכסוך האחרון התמודדה עזה עם אתגרים קשים. מצבו של מגזר המים מדאיג אותי במיוחד, משום שייטכן מאוד שהאקוויפר – מקור מי השתייה העיקרי בעזה – כבר על סף קריסה. כאן עלינו לפעול מייד בכדי להימנע מתוצאות הרוות אסון לכל תושבי עזה, כפי שהדגשנו בדוח שפרסמנו לאחרונה, "עזה בשנת 2020 – מקום שניתן לחיות בו?"

כמו כן החרפה האלימות את פגיעותם של כמה מתושביה העניים ביותר של עזה, והוסיפה לטראומה הפסיכולוגית שממנה סבלו במיוחד ילדים בשנים האחרונות. אני חושש במיוחד לשלומם של מי שנעקרו מבתיהם ואינם יכולים לחזור אליהם.

בזמן זה, הקדימויות ההומניטריות המרכזיות הן:

- הפחתת הסיכון משרידים של נפלי הפצצות, באמצעות פעילויות להגברת מודעות ופינוי דחוף של שרידים אלה.
- הבטחת טיפול לפצועים ולאחרים הזקוקים לטיפול רפואי.
- טיפול בפגיעתה הפסיכולוגית של האלימות במשפחות, במיוחד בקרב ילדים.
- הבטחת מתן מענה מהיר לצורכי המחסה של מאות משפחות שבתיהן נהרסו או ניזוקו קשות.
- חידוש מאגרי המזון.

אני גאה בעובדי האו"ם שלנו ובשותפינו העזתים והבינלאומיים. אומץ ליבם ומחויבותם לאנושות מרשימים ונוגעים ללב. דיברתי עם רבים מעמיתי, שאף שחששו לחיי משפחותיהם ולחיייהם עצמם, המשיכו לעבוד יומם וליל כל משך הסכסוך.

לכל אורך מעשי האיבה האחרונים המשיכו האו"ם והארגונים השותפים לו לעבוד על מנת להבטיח, במידה הרבה ביותר האפשרית, כי בני אדם יוכלו לקבל את הסיוע המחולק להם באופן סדיר, ולהגיע לשירותים חיוניים. כן הצלחנו להגיב במהירות לצורכי החירום של כמעט 12,000 בני האדם שביקשו מחסה בבתי הספר של סוכנות הסעד והתעסוקה

של האו"ם ובבתי ספר אחרים. מאז הפסקת האש התמקדנו בהאצה של תוכניות קיימות, ואני שמח לדווח כי כעת התוכניות הללו פועלות באופן מלא. בעקבותיהן חייב לבוא שיקום תשתיות חיוניות, כמו בתי ספר וגשר החוף, שנהרס.

הצוותים שלנו עובדים מסביב לשעון גם כדי לאמוד צרכים נוספים הנובעים מהסלמה זו, ולתת מענה מהיר ויעיל למשפחות וקהילות הזקוקות לתמיכה במחסה, לטיפול ושירותים רפואיים, למזון ולסיוע אחר, בנוסף על חידוש מאגרי התרופות וסוגי אספקה אחרים ושיקום התשתיות שנפגעו. הפחתת הסיכון משרידים של נפלי הפצצות והגשת תמיכה פסיכולוגית-חברתית לילדים ולמשפחות נפגעי טראומה יהיו גם הם בקדימות גבוהה בימים ובשבועות הקרובים. אנו צופים כי אומדן צרכים זה יושלם תוך ימים ספורים.

בינתיים, האו"ם כבר נותן מענה לכמה מן הצרכים האלה. כך למשל, היום התחלנו בתיקון של חלונות, דלתות ונזקים אחרים ב-93 בתי ספר, שרבים מהם פועלים במתכונת של משמרות כפולות. כמו כן אנו משתמשים במימון החירום שלנו. למעשה, כבר אישרנו כמעט חצי מיליון דולרים מקרן חירום הומניטרית מקומית בכדי לספק דלק לגנרטורים, על מנת שיוכלו להמשיך לשאוב מים ולתפעל מתקני שפכים.

אף שהנתונים המדויקים לגבי הצרכים הכספיים שלנו יהיו בידינו רק בעוד ימים אחדים, מה שאני כן יכול לומר בשלב זה הוא שהשנה אנו זקוקים ל-14 מיליון דולרים ארה"ב לפחות כדי לוודא שהאו"ם והארגונים השותפים לו יוכלו לספק הקלה מיידית, זאת בנוסף על הפנייה הנפרדת של סוכנות הסעד והתעסוקה של האו"ם, והבקשה לאספקה רפואית שארגון הבריאות העולמי הגיש לא מכבר. בנוסף אנו עובדים על תיקון הליך הפנייה ההומניטרי לשנה הבאה, כך שיוכלו סיוע בחודשים הראשונים של 2013.

מובן שמעבר למתן מענה לצרכים הומניטריים וצרכי התאוששות מוקדמת הנובעים מסבב מעשי האיבה האחרון, עלינו גם להביט קדימה. איננו יכולים להשלים עם תוצאה שמשמעותה היא שתושבי עזה יידרשו פשוט לחזור לאותו מצב כמות שהיה לפני שבועיים – מצב המאופיין בהיקף נרחב של צרכים הומניטריים כרוניים, היעדר פיתוח וכלכלה מקומית שאיננה בת-קיימא ואיננה מסוגלת להיטיב עם כל הקהילה – למעשה, מצב של חוסר כל תקווה. זה חייב להשתנות.

בדומה למר סרי, גם אני מאמין כי תנאי הפסקת האש שהוכרזה לא מכבר מציעים חלון הזדמנויות. עלינו לנצל הזדמנות זו – כל המאמצים חייבים להתמקד כעת בפתיחת המעברים לבני אדם וסחורות. אני מברך על הרחבת גבול תחומי הדייג מ-3 ל-6 מיילים ימיים, אבל אם לדבר בגילוי לב, לא די בכך. יש להרחיב את גבול אזור הדייג עוד יותר, כדי לאפשר לתעשיית הדייג העזתית להשתקם. יש להתיר לחקלאים פלסטינים גישה חופשית לאדמותיהם וליבוליהם שבאזור הגבול. יש להתיר העברת סחורות עזתיות לגדה המערבית וליצוא, בכדי לתמוך בהתאוששות הכלכלית. יש להתיר לסטודנטים מעזה להגיע לאוניברסיטאות בגדה המערבית.

לתושבי עזה יש היכולת לפתח את קהילותיהם ולבנות כלכלה מקומית בת-קיימא. הגיע הזמן שיקבלו את ההזדמנות לעשות זאת. אנו, בקהילה ההומניטרית, קוראים למנהיגים הפוליטיים באזור ומעבר לו לנקוט את הצעדים הדרושים לוודא שלום יציבות בני קיימא באזור – ולהשיב את התקווה לתושבי עזה והאזור כולו.

תודה לכם.